2 de maig: Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,22-25a): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. I els qui sofriran amb constància fins a la fi se salvaran. Quan us persegueixin en una població, fugiu cap a una altra (...)».

Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església (c. 300-373)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatică)

Avui celebrem sant Atanasi (Alexandria), un dels Pares de l'Església més importants, apassionat teòleg de l'encarnació del Logos, el Verb de Déu que «es feu carn i posà entre nosaltres el seu tabernacle» (Jn 1,14). Precisament per aquest motiu, sant Atanasi fou també el més important i tenaç adversari de l'heretgia arriana, que aleshores era una amenaça per a la fe en el Crist, reduït a una criatura "intermèdia" entre Déu i l'home

Sent molt jove, participà en el Concili del Nicea (a. 325), el primer dels concilis ecumènics. Els bisbes reunits a Nicea respongueren redactant el "Símbol de la fe", completat més tard pel primer concili de Constantinoble. En aquest text fonamental apareix el terme grec "homooúsios", en llatí "consubstantialis": indica que el Fill, el Logos, és "de la mateixa substància" del Pare, és Déu de Déu; així se subratlla la plena divinitat del Fill. En cinc ocasions sant Atanasi es veié obligat a abandonar (desterrat) la seva ciutat. Però pogué sostenir i difondre la fe de Nicea així com els ideals del monaquisme, abraçats pel gran eremita sant Antoni.

—El Verb de Déu «es feu home per tal que nosaltres arribéssim a ser Déu; es va fer visible corporalment per tal que nosaltres tinguérem una idea del Pare invisible, i suportà la violència dels homes per tal que nosaltres heretéssim la incorruptibilitat» (Sant Atanasi).